

KEDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTUL

Peris Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Annu România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE

de 1 fr. garmond: prima-dată
7 cr.; a doua-oră 6 cr.;
a treia-oră 4 cr. și tirbu.
de 20 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

BOMBA.

Refusul comisiei de control a datoriilor Austriei, pe care l'am semnalat alaltăeri, a căzut ca o bombă în mijlocul taberelor politice din Austria și Ungaria. Nevroind să dea Banca Națională cele 59 milioane (în aur) florenți pentru rescumpărarea bancnotelor de 5 și 10 fl., cari au să fie scoase din circulație, s'a pus pedecă ori și căror negocieri chir pentru încheierea pactului cu Ungaria.

Ziarele maghiare și toate cercurile politice din statul nostru sunt consternate.

Austria împinge spre uniunea personală, eată motivul spaimii lor.

Se vede că s'a întors roata. Până acum, la ori-ce ocazie, când voiau să stoarcă ceva Austriei, patriții amenințau cu uniunea personală. Așa că într-o bună zi partidele austriace și-au zis: Adecă ce ar fi dacă sa' r sparge dualismul actual? N'am puté trăi noi și sub altă formă de legătură cu Ungaria, care să ne fie mai avantajoasă, ear Ungurilor să le luăm și pofta și pretextul de a ne tot amenința!...

N'a trebuit multă meditare din partea partidelor austriace până să ajungă la concluzia că zeu, în cele din urmă popoarele austriace nu perd nimic dacă economicește se desfac de statul ungar.

Așa s'a ajuns că azi nu există în Reichsrath un singur partid — și slavă Domnului, sunt vre-o 16 partide și fracțiuni de partide — care să moară de dragul dualismului. Dovadă, că tot ce s'alucrat până acum, atât pe basa lui 14, cât și în urma intervenției coroanei, între cele două jumătăți ale monarhiei, a fost dărâmat chiar prin votul presidentului actualului parlament austriac.

La ședința comisiei de control a datoriilor statului, când s'a adus (alaltăeri) faimoasa hotărîre, erau adecă întruniți cinci membrii. Două votaseră pentru, două contra cererii guvernului de a se pune Banca Națională la dispoziție aurul necesar operațiunii fără care nici valuta nu se poate aranja, presidentul dr. Fuchs a votat în contra.

Asta-i situația.

Urmările sunt ușor de prevăzut.

Tot ce s'a aranjat între cele două guverne ale M. Sale pe baza lui 14 este decretat de represințianții parlamentului austriac ca nul și neavenit. Pentru a se putea deci începe ceva între cele două state, guvernele vor trebui să înceapă tratările din nou, și numai în vederea unei aranjări pe cale parlamentară.

Că ce prospecte sunt apoi pentru o discuție de felul acesta în parlamentul din Viena, nu trebuie, credem, să mai arătăm.

Ear' cât despre hotărîrea comisiei parlamentare, este defluidivă

și nicăiri nu se poate apela și prin urmare nici nimici.

Că Ungurii simțese și ei gravitatea situației, rezultă din tot ce scriu foile lor.

„Budapesti Hirlap“ scrie, de pildă:

„Bomba cu aurul a făcut explozie. Pe Clary l'a rănit, în edificiul băncii a făcut spărtură, după cum a gărit și tranșacțiunea. Cercurile guvernamentale sunt într-o enormă încurcătură mai ales în Austria, dar' și în Ungaria fierberea e mare“.

Să se răsbune, cetim că guvernul unguresc și-a retras cele 9 milioane ce depusese la banca Austro-Ungară pentru retragerea din circulație a bancnotelor de 10 fl.

Pe de altă parte Széll s'a exprimat înainte corespondentului ziarului „Magyarország“:

„Hotărîrea comisiei de control a datoriilor statului austriac ne-a suprins grozav. Hotărîrea aceasta este în stare să nimicească tot ce noi am încheiat cu guvernul austriac“.

În toată afacerea, mai interesant este desigur că Ungurii sunt aproape desperați în fața perspectivei uniunii personale... S'au jucat cu focul și acum le e teama că se vor frige rău.

Eată de pildă, cum se exprimă un bărbat de stat intervievat de redactorul ziarului „B. H“:

„Am convingerea, că o asemenea întorsătură — adecă dacă nu s'ar putea aplana conflictul cu cele 59 milioane în aur — ar fi foarte jăratec și flocără ar coace uniunea personală. Ear' de aceasta în interesul patriei noastre, eu mă cutremur!“

Și eată-i pe voinicoși speriați de prima bombă. Dar' dacă vor mai urma asemenea bombe?

Cât costă matriculele civile? Guvernul a scos la tipar și ministrul-president Széll a depus și în Dieta din luna trecută o carte groasă, reprezentând raportul general, amplificat cu date statistice, despre stările vieții publice din 1898 a Ungariei, raport adunat după ministere cu împărțirea fiecărui resort într-o mulțime de capituluri, despărțiminte, cu subdiviziunile lor de toate gradele.

Pe pagina 23 a raportului ministrului de interne afirm, că plățile persoanelor însărcinate cu purtarea matriculelor civile s'au ridicat anul trecut la suma de 1,638.350 coroane. Cât fac celelalte cheltuieli trebuitoare pentru întreținerea instituțiilor, adecă spese așa zise impersonale, raportul nu spune. În schimb se pot ceti acolo următoarele:

„În anul 1898 earăși s'a sporit cu 115 numărul locurilor de slujbași în sate (notari cercuali, ajutoari de notari, scriitori) ear' cu 2 al celor de la orașe, cari au fost înființate în parte sau în total cu ajutorul statului. Actualmente dar' numărul total al posturilor susținute sau spriginite din partea statului în interesul purtării matriculelor de stat, este de 1081, nesocotind acele 31 posturi de ajutori de notari și scriitori, la a căror întreținere statul contribuie, deși nu printr'un ajutor sistematic. dar' în formă de onorar ce trece peste

200 coroane; dat ajutoarelor de matriculanti“.

Se înțelege, că raportul nu pomanește absolut nimic de perderile, ce isvoresc din neglijarea agendelor proprii ale notarilor ca funcționari comunali. Acum de curând am vorbit și noi de plângera congregațiunii comitatense din Torontal în privința acesteia, congregație, care este una din cele mai liberale.

Sport scump într-o țeară, unde sărăcia lucie strălucește la fiecare pas.

O TRISTĂ DECADENȚĂ.

De la un bărbat distins, care în mișcările naționale din România a jucat un rol de frunte chiar de la început și care întotdeauna a pus chestiunea națională mai presus de jocul partidelor politice, primim o lungă epistolă, din care deocamdată extragem următoarele:

„Găsesc în ziarul „Ecolul Moldovei“ de la Iași aci alăturata scrisoare a dlui Dr. Rațiu, pe care găsesc de cuviință a vi o trimite, crezând că a apărut fără să o vedeți. Această scrisoare, după mine, are o mare importanță, căci dl Rațiu cu mâna sa proprie scrie că o seamă de Români au trecut cu vrajmași neamului. De sigur că această acuzație ce aduce bătrânul luptător vechilor sei tovarăși de luptă, este îndreptată contra D-voastră a celor de la Arad“.

Deoarece ce vom reveni asupra acestei epistoale a distinsului luptător național, ne oprim cu citatul și dăm în întregime epistola ce expresidentul a scris-o studentului V. Brătescu (a Iași).

Eată epistola:

Stimate Domnule!

Regret că așa târziu răspund la prețioasa D-voastră adresă din 3 Iulie a. e., la sosirea ei însă nu eram acasă. Vă adresez mulțumire călduroasă pentru proclamarea mea de al 2-lea membru onorific în societatea D-voastră.

În cât privește expresiunea datorinței D-voastră privitor la „vechea unire frățască în lupta pentru națiune“, cu părere de rău trebuie să vă încunostițez, că acei puținii cari astăzi lucrează contra unirii și a solidarității, nu mai stau în serviciul națiunii, ci au plecat stindardul înaintea dușmanului precum v'ați putut convinge în timpul din urmă — și astfel ne au compromis cauza noastră națională, dar' îi va ajunge pedeapsa meritată. Vă asigur însă că mi dau toată silința de a aduna toate elementele bune sub stindardul național și vom continua lupta legală până la depășina isbândă. Sunt al D-voastră stimător.

Dr. Rațiu.

Delator se făcuse d. Rațiu când a publicat epistola discretă (adusă de dl Delavrancea) a dlui D. Surdza.

Srisoarea de mai sus, scrisă studentului universitar susamintit, este însă tot ce poate fi mai detestabil... *

Un moșneag de 70 și atâția ani, să se pună în corespondența cu tinerii studenți nu pentru a-i însuși, ci pentru a-și colomna fostii tovarăși de luptă, este tot ce poate fi mai detestabil.

Și trist, în același timp, căci ce poate fi mai trist pentru noi toți Români de cât a-l vedea atât de jos căzută pe cel pe care atât de sus îl ridicaserăm?! Să vezi că un bărbat care figurase ca fruntaș, a ajuns în halul babelor rele, cari clevelesc la colț de stradă.

O singură scuză îi putem găsi: nu știe ce face. D-ja înainte cu 6—7 ani, alții îi scriau articolele, epistole și vorbirile. D-sa subscria ori spunea pe de rost... Acum a ajuns să vorbească însă ce-i spune dl Coroianu și să subscrie ce scrie Daianu.

Și eată-l decăzut, în cât ne uităm, la el cu o sinceră milă.

Cele 59 milioane.

La loc prim ne ocupăm mai pe larg în merit despre această afacere, care a scos din fire întreagă lumea politică dincolo și dincoace. Presa maghiară de toate nuanțele nu găsește în dicționare destule expresii și epitete, pentru a vesteji această „perfidie fără păreche“ a Slavilor și clericalilor din Austria.

Fasa a doua, în care a intrat afacerea, este, că ministrul de finanțe austriac, caval. Kmiazulofski a cerut, prin scris, comisiei parlamentare însărcinată cu controla datoriilor statului și a valutei, să revină asupra hotărîrii sale de Joia trecută și să aducă alta, prin care ar încuviința extradarea celor 59 milioane florini. Ministrul își motivează cererea prin absența, în ședință, a unui membru al comisiei, contele Monte ucculi, membru în casa seniorilor, care, precum se zice, de sigur ar fi votat, cu ceialalți doi colegi ai săi din casa magnaților, pentru predarea aurului Bancii austro-ungare.

Se înțelege, că comisiunea consideră motivarea ministrului ca ciudată, aproape ridicolă, căci dacă o vorba de a duce lupta mai depart, totdeauna ar puté lipsi un membru al comisiei; abstrăgând de împregiurarea, că „cei doi colegi“, bar. Dobhof și bar. Czedik, în principiu încă au fost de o părere și convingere cu majoritatea celor 3 din camera deputaților și obiecțiunile lor se referiau numai la formă, în care să fie îmbrăcat refuzul. În realitate, hotărîrea a fost votată cu unanimitate.

Comisiunea de altfel nu prea se grăbește a se întruni pentru a discuta asupra recursului ministrului, ci proxima ședință și-o va ține Joia viitoare, 16 Noemvrie, adecă tocmai o săptămână după cea dintâi.

Din Bucovina.

Preoțimea română din nou prigoniță. În numărul său de Vineti „Patria“ spune următoarele:

„Baronul Bourguignon nu este mulțumit cu succesul aduării preoților din 30

Oct. st. n. și din această cauză se pornește o nouă goană în contra preoțimii. După-cum ni-se comunică, o cercetare disciplinară generală se pune la cale în contra acelor preoți, cari au subsemnat adresele adunării preoților. De astă dată însă pentru a-și da un ifos mai mare, nu căpitanii districtuali, ci chiar consilierii guverniali sunt chemați să funcționeze ca comisari. Pentru decanatele Câmpulung și Gura-Humorului este numit dl consilier Fekete de Belafalva ca comisar. Avem deplină încredere în preoțimea noastră și suntem convinși, că această impușcătură în vânt nu-i va spăria, cum n'au infricat-o nici amenințările de până acum."

*

Bourguignon se duce? În același număr „Patria” are din Viena următoarea telegramă:

Zierul „Die Information” înregistrează în lista guvernurilor, cari vor fi în curând permuțți, și pe presidentul țării bar. Bourguignon.

„Patria” carăși confiscată. După un lungușor interval de timp, numărul de Vineri (10 Noemvrie n.) al „Patriei” din Cernăuți ni-a sosit carăși cu oglinzi albe, în mijloc cu mult spăștorul cuvânt „confiscat”. De astădată sunt confiscate două pasaje mari: unul din articolul prim, în care se vorbește de rolul nefast al guvernului țării, Bourguignon, în ce privește șecălele române din Bucovina; car’ al doilea dintr’o știre a zilei, ce poartă titlul „Situaii insuportabile.” — Avem motive să constatăm, că prin purtarea sa bruscă și dușmănoasă față de societatea română bucovineană peste tot, cât și față de presa această în special, dl guvernor oțelește tot mai mult puterile viguroase ale fraților nostri Bucovineni în lupta pentru justele lor postulate și drepturi și le face serviciul, pe care, în chip binevoitor, nu li ar pute face mai bun.

Imigrările din Galiția.

Sub acest titlu „Magyarország” de la 10 c. scrie următoarele:

„De astăzi de zile răsună plângerile, că din Galiția imigrează la noi în țeară niște oameni cu deservire fără avere, cari stau pe o treaptă culturală foarte scăzută, și cari desbracă comitatul de pe graniță în cetelul cu încetul de ori ce caracter național. Precum ne scrie un cetitor al ziarului nostru, această imigrare, în ciuda numeroaselor desmințiri, prin cari ar voi

să o tăgăduiască, nu numai că nu încetează, ci mereu crește. În prima lună curente încă au sosit la Muncaciu 80 familii, luându-o către Maramureș; la 2 și 3 Noemvrie sosită eară, cam 35 familii, acestia au mers mai departe către Huszt și Verhovina. Și această invazie ține într’una, ear’ comitaetul nu prea se îngrijește a pune pedecă, căci vicișpanul rar știe ceva despre acest lucru. Cel imigrații adevărat știe foarte bine, că unde pot să se retragă; se duc în astfel de comune, unde de regulă judele este vr’un imigrat de mai înainte; acesta apoi le dă voie a se așeza fără pedecă și fără ori ce înștiințare.”

Foaia lui Bartha M. publică aceste știri în știrile zilei cu litere mititele, dar’ ceea ce bate mai ales tare la ochi, este că autorul notiței nici o singură dată nu înțerește cuvântul: „jidani”, deși numai de acest element cutropitor este vorba. Pe semne că corespondența, de care se pomenește în notiță, a dat-o redactorul-șef al foilor spre prelucrarea unui colaborator ovreu din redacție, care apoi s’a ferit a folosi cuvântul: „jidani”. Dacă așa ceva își permite cronicarul, dovadă este, că și „Magyarország” depinde de grația Ovreilor.

Să comentăm oare mai pe larg spusa corespondentului, că: „comitatul nu prea se îngrijește a pune stavilă invasiunii, căci vicișpanul rar știe ceva despre acest lucru?” Ar trebui să scriem pe tonul lui Ugron din zilele trecute în Dietă.

Intrebăm numai: ce ar merita un astfel de vicișpan? Il va lua oare mi istrul de interne la răspundere? Ori va lăsa „noroiul” a se veni cum l’a moștenit și peste care, cu venirea lui Széll, s’a așezat numai un strat subțire de zăpadă? — vorba lui Ugron.

Se îpușcă oare Slovacii?

Scade oare și cam în ce măsură numărul Slovacilor în urma maghiarizării cutropitoare, față de care poporul slovac pare a arăta adeseori așa de slabă rezistență? Diferitele păreri și convingeri, rostite ca răspunsuri la această întrebare, și-le-au întemeiat autorii lor parte pe cele cetite, auzite ori apoi combinate, după alte împregiurări, parte pe conștiințe mai directe, sau experiențe proprii. O mică majoritate a părerilor exprimate glăsuie, că Slovacii totuși perd teren, cel puțin la granițele etnografice, unde se întâlnesc cu elementul maghiar.

O dovadă, că nu este toată așa, ci că Slovacii și în aceste împrejurări își păstrează

naționalitatea, este corespondența din Strigoniu (slovăcește: „Ostrihom”), ce a apărut într’unul din numerii de pe urmă ai lui „N. Noviny”. În corespondența aceea se scrie într’alte:

„În vremurile cele mai nouă, diferiți țifindari renegeți trimbiță în lumea largă, că comitatul nostru a fost de origine curat maghiar și că abia mai târziu începuse a se slovaciza; „d’aceia el trebuie din nou maghiarizat”. Munca aceasta o sevrăse de ani de zile după principiul: „priea foc și sabie”; dar toate năpustirile ca acestea se lovesc și se resfrâng fără ori ce rezultat de trănicia răbdurii a elementului nostru slovac.

„Pe la sfârșitul lunii trecute (Septemvrie) a venit pe tapet, în comitatul comitatens, permanent și chestiunea ardentă despre „visszamatyrosítás”; — cu care privilegiu însă inspectorul de școli al nostru nu prea a liniștit sufletele maghiarizatorilor nostri comitatens, căci a mărturisit, că în această privință stăm tot acolo, unde am stat acum 30 de ani. Nemții, ca oameni mai cu minte, zice, se lasă înduplecați, și învățând ungurește câștigă mari folosuri; „dar” Slovacii, zice, sunt un neam tare îndârjit, ca o stâncă. Nu-i vorba, învăță ei ungurește cu toții, dar’ cu toate acestea vorbesc numai slovacă. Inspectorul a recomandat, să se mai facă o încercare, de a da dascăliilor, cari vor arăta cel mai bun rezultat de învățarea limbii maghiare printre Slovacii, recompense mai mari de cât până acum; căci răsplata de câte 5—10 fl., sau unora câte 3)—30 fl. — nu însemnează nimic.

„Auzind această propunere, imediat s’a sculat vicișpanul Andrassy, scotând 50 fl. din buzunar; pe când ceilalți l’au spriginit numai cu vorbiri înflăcărâte patriotice. Și vicișpanul a spus, că maghiarizarea Slovacilor nu face de loc progrese. Nu demult zice, a venit la densusul o delegație a mai multor comune slovace; conducătorul ei s’a adresat vicișpanului în limba slovacă voind din respecturi, ca vicișpanul să-i răspundă tot slovacă. Când acest din urmă nu voia să-l înțeleagă, vorbitorul delegației a apucat-o pe urgurie exprimându-se bine; ear’ ici-colo, unde folosia vr’o expresie nu pe deplin corectă, membrii delegației l’au îndreptat. Era vădit, că toți știau ungurește — spusese vicișpanul — dar de vorbit, nu voesc să vorbească decât atunci când v’ei, că nu mai au încotro și că din aceasta pot să aibă folos.

„Așadar, zice, trebuie încă odată să apelăm la patriotismul preoților și dascăliilor, să lucreze mai cu zel pe acest teren, căci altminterea nici când nu vom ajunge la rezultate mai bune.

„Hei, Slovacilor! Nu ne lăsați!”

Și unde e comitatul Strigoniului! Peste Danăre, unde lucrează „Demok” (Danántul Közművelő és egyesület), al cărei president de onoare a fost Széll până a deveni omul lozinci: „loga drep și drep tate”.

DIN ROMANIA

Măne 2 Noemvrie n., încep la Teatrul național reprezentațiile, în limba română ale d-rei Agatha Bărbescu, cu concursul artiștilor societății dramatice.

După șapte ani de succese pe o mai mare scenă germană, aceea a Burgtheatruului din Viena; după trei ani de activitate la marele teatru de Hamburg și după o serie de turneeuri triumfale în întreaga Austrie și Germanie, azi marea artistă părăsind de congediu ce i-a acordat directorul jubilar din Viena (Jubiäumstheater) unde este angajată, s’a hotărât să facă un pas, pentru care cu toții trebuie să-i adăncă recunoșcători: d-șoara Agatha Bărbescu va da două spre zece reprezentații în limba română.

Despre arta marei tragediane, încă să adăugem ceva.

Vom menționa numai, că rolul de la trare va fi Mgda, creat și jucat de d-ra Bărbescu de peste o sută de ori cu un succes recunoscut în toată Eiroa.

Inscrierile și abonamentele au și la ceput la Teatrul Național.

Din Banat.

Din tractul Timișorii, Octomvrie 1899.

În ziua de 8 Octomvrie a. c. s’a făcut în comuna St. Mihail Rom., noua școală țire a bisericii.

La cinșita masă a părintelui Grosu la care pentru o lungură de zamă, au alergat înainte multe și mulți și neceșul de „Controlă”, în a cărua cinște și măcar, neobositul” și „prea harnicul” pașă Păvălă ridică un toast — teremtette, încât p’aci era ne lovească gata!

„Trăim în veacul luminilor” zice neobositul” pașă, „când avem mare lipsă și de o „Controlă”.

„Deci, zice „neobositul” pașă, „într’o prosperare și în l’ungura ei vieții, și păhărușul meu etc.”

„Mai zice c’neva, că „neobositul” și „prea harnicul” pașă, nu are mintea și inima la loc, d’ia inspiră poporul preoților — spirit sănătos și firmitate de caracter național Pavelie, Pavelie, unde ești, de nu grijesti de pășăul preoților Grjiți, să nu v’ei diach” „Szabó” din Gherța și țeara lui Füstes, „János”.

Înainte, Bănăștenilor! Sub flamura pașă, pe care este scris: „Controlă”.

Vecinul.

*) Da, da părinte proto, ducem lipsă de o școală de o școală patriotică „az obatta”, ci de o controlă severă, conștiințoasă, în ale goșterii în administrarea averilor bisericesti, la alegerea preoților și învățătorilor, punerea de tutori — oameni criminali etc., la luarea de diurne oribile de la școală, la mitarnicie — aci ne trebuie o „controlă” adevărată

VOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI

JACOPO ORTIS

(48)

Traducere de

LUCREȚIA RUSSU ȘIRIANU.

Sigilă epistoală și o trimise fără adresă. Se uită apoi lung la cer, pe urmă se așază pe un scaun, își încreușă mâinile pe masa de scris și-și răzîmă fruntea de ele. Feciorul îl întrebă de mai multe ori dacă mai pofteste ceva. În sfârșit făcu un semn că poate pleca. În aceeași zi începu scrierea următoare către Teresa:

Mercuri, la 5 oare.

Increde-te în destinul cerului și poate vei mai găsi ferice în liniștea conjugală și în legătura cu bărbatul ce ți-a fost destinat. Ai un tată nobil și nefericit. Tu trebuie să-l împreună din nou cu maica ta care părăsită și în lacrimi te cere poate numai pe tine: viața ta o datorești reputației tale. Eu singur — eu pot găsi pa-

cea în moment, și o voi lăsa și în casa ta; dar tu, tu sermană nenorocită — ?!

Au trecut mai multe zile de când tot vreau să-ți scriu, și abea acum am putut începe. O, mare Dumnezeu, ved că nu mă părăsești în orele mele din urmă, această statornicie e cea mai mare din binefacerile tale. Voiu muri după ce voiu primi binecuvântarea mamei mele și ultimele îmbrățișări ale pretenului meu. D’la el va primi tatăl tău epistoalele tale, și tot lui îi le vei da pe ale mele.

Elo vor fi martorele dragostei noastre sfiate. Nu, scumpa mea, nu tu ești cauza morții mele. Teate patimile desperare ce mă mistue sunt; nenorocirea acelora, cari sunt mai indispensabil vieții mele vecnice, rușina patriei mele vândute — în scurt, toate au fost demult hotărâte așa; și tu femeie îngerească puteai să alini numai soarta mea, dar nu s’o schimbi. Numai în tine vedeam mângăierea durerilor mele, și am îndrăznit să mă mângăiesc cu asta. Fiind-că putere irezistibilă te-a împins să mă iubești, inima mea credea că te va pute numi de tot a ei. Tu m’ai iubit și mă iubești încă — și acum că te am perdut, chem moartea într’ajutor. Roagă pe tatăl tău să nu mă uite, nu pentru ca să

se întristeze la amintirea mea, ci ca să-ți îmblânzească durerea și mila lui, și ca să-și aducă mereu aminte, că mai are o fiică.

Tu însă, tu sincera prietenă a acestui nenorocit, tu nu mă vei pute uita nici odată. Cetește mereu aceste ultime cuvinte ale mele — pot să zic că le-am scris cu sângele inimii mele. Amintirea mea te va feri poate de nenorocirea unei crime. Frumusețea ta, tinerețea ta, strălucirea averii tale va îmboldi pe mulți, poate chiar și pe tine ca să pătezi nevinovăția, ce ți-ai jertfit-o primei și scumpei tale patimi, și care totuși ți a fost singură mângăiere în viață. Tot ce e seducător în lume, se va conjura spre ruina ta; va căuta să-ți răpască stîmă proprie și să te atragă în ceata celorlalte femei, cari dacă au trecut odată peste granițele rușinei, fac negoț cu dragostea și prietenia și jertfa necredinței lor o arată ca triumf. Aceasta n’o vei face-o tu Teresa mea, virtutea ta strălucește din fața ta cerească, și eu am stimat-o. Tu ști că dragostea mea te-a adorat ca pe o sfântă. — O, portret dumnezeesc al prietenii mele!

O ultim dar prețios, a cărui vedere mă inspiră putere nouă, și-mi povestește întreaga istorie a dragostei noastre. Ai zugrăvit acest portret în primele zile când te-

am văzut. Acum se strecoară una după alta înaintea mea cele mai dureroase și mai dulci zile ale vieții mele. Ai sfîșit acest portret când udându-l cu lacrimile tale l’atârnat de gâtul meu — și ești lipsit de peptul meu îl voi duce cu mine în gropă.

Îți mai aduci aminte Teresa, de lacrimile cu cari l’am primit? Ah trebuie să plâng din nou, și-mi mângăi sufletul trist. Dacă după ultima suflare ne mai rămâne o viață, atunci o voi reserva pentru tine, și dragostea mea va trăi nemuritoare cu mine. — Mai ascultă acum o ultimă și sfântă rugare. Te cojar pentru asta pe dragostea noastră nefericită, pe lacrimile ce le-am văsat împreună, pe pietatea ce o ai față de părinții tăi, cărora te-ai jertfit voluntar — o nu lăsa pe sermana mea mamă fără mângăiere, când va veni să mă deplângă împreună cu tine în liniștea aceea, unde o cheamă scutul furtunelor vieții. Tu singura ești deamă s’o deplângi și s’o mângăi. Cine-i mai rămâne dacă o părăsești și tu? La erupțiile durerii ei, la vederea safirinelor ei, a stărei ei bolnăvicioase, adu-ți aminte, că ea e mama mea.

O întâmpinare.

Timișoara, 7/XI n. 1899.

In corespondența subscrisă de „un învățător” de „Lângă Timișoara”, publicată în Nrul 204 (4 Noembrie n.) a. c. al „Trib. Poporului” corespondentul deosește și batjocurește binișor inteligența română din Timișoara pe motivul, că e „amortită”, „că pe un învățător nu dă nici o potora”, „că are o „ambitiune proastă”, și că „acești inteligenți puțin inteligenti, dovedesc o slabă educațiune” etc. etc.

Nu din site motive, ci numai în scopul de a respira după puantă rușinea ce o pune pe colegii sei onorabilul „învățător” care scrie astfel despre inteligența română din Timișoara și voaște să treacă de echou al întregii învățătorime de „Lângă Timișoara”, apoi și în scopul de a clarifica nițel publicul asupra pornirilor mai noui ale unilor învățători, vă rog, onor. redacțiune, să dați loc acestei întâmpinări din partea mea, care încă sum un neînsemnat membru al „inteligenței române din Timișoara”.

A reaminti fapte pozitive din trecut, cred că nu mi-se va imputa ca laudă proprie. Amintire dar. În cât mă privește, că sum membru pe viață, cu taxa plătită al reuniunii învățătorilor noștri confesionali; cam 21 (douzeci și unu) de ani am fost membru și președintele ei; în acest restimp de 21 de ani cuartirul meu privat a servit comitetului reuniunii de local pentru ședințe, conveniri; toate adunările generale le-am prezidat în persoană și le țineam în taloanele de primul rang din Timișoara, nu în localuri de a 2-a sau a 3-a mână. Toate acestea pe spesele mele, nu pe ale reuniunii. Ca avocat am apărut pururea fără onorarii și adesea chiar și pe spesele mele — pe învățătorii cari aveau nefericirea d'a fi trași în disciplină, în procese criminale sau că erau perscutați de autoritățile administrative politice. Cam 18 casuri de asemenea natură mi trec și azi prin minte, le-aș pute înșira cu numele, între cari este și însuși coresp. „un învățător”. Ca publicist-relector timp de 16 ani, în organele ce-mi stăteau la dispoziție nici odată nu am luat poziție contrară, ci totdeauna pentru interesele și cauzele învățătorimeii noastre. Ca asesor consistorial în senatul școlar, timp de aproape 20 de ani, încă mi-am făcut datoria față de învățătorime.

Ce e asta?
Amorțea? Ambiție proastă? Educațiune slabă?

O fi. Însă unde?
Pot confirma, căci știu pozitiv, cumcă Doil Em. Ungurianu, Ardeleanu și alții inteligenți din Timișoara nu lipsiau nici odată de la adunările generale, nici de la convenirile colegiale ale învățătorimeii noastre, cu cari ocazional mai ales dl Ungurianu cinstea învățătorimeea noastră în mod foarte galant.

Deci nici aceștia nu au fost, nici sunt „amortiti”... ează generațiunea mai tineră a intel. rom. d'acici, o adevărată decoare națională inteligentă, nu va aștepta bolduri d'ale învățătorului spre a se înșuleji....

Când ne am retras sau am „amortit” — după părerea coresp. —?

Atunci, când am văzut, că dl I. Vuia și încă 2 dintre învățători au început a clereti asupra noastră. Li apucase pe ei gandomania, ca ei să se puna în fruntea învățătorimeii... Parola lor era: „Nu ne trebuie școli”.

Li-am făcut pe voie: Ne-am dat în lături, lăsându-i pe ei la cârmă.

Nu merge treaba? Nu e vina noastră. Aitele, poate, altădată. Așteptăm și noi cu nerăbdare ca să vedem înființat „convictul” proiectat și inițiat de dl Vuia. Causa este în bună mână.

P. Rotariu.

Vicinalii.

Ministrul unguresc de comerțiu a prezentat Vineria trecută comisiei financiare a parlamentului un conspect despre subvențiile, cu cari comitatele și orașele adevăc fondurile dării de drum, contribuie pentru căile ferate vicinale de pe teritoriul lor.

După-cum arată acest conspect, comitatele țării au avut prin acestea să suporte o sarcină de tot grea. Suma întreagă a cheltuielilor, cu cari au contribuit la clă-

direa vicinaliilor, face: 31,692.210 floreni. O sumă enormă aceasta, care a trebuit să se stoarcă din sărăcia și mai enormă a poporului, „numai pentru-ca să îndcape cu aur buzunările câtorva patrioți speculanți” — zice „Alkotmány”. Scoatem în cele următoare cheltuielile comitatelor locuite mai ales de Români.

Comitatul Albei inferioare:	60.000 fl.
Aradului:	104.450 „
Bistrița-Năsăud:	80.000 „
Bihorulul:	1.440.000 „
Brașovului:	150.000 „
Făgărașului:	400.000 „
Hunedoarei:	295.000 „
Târnavei-mici:	300.000 „
Cojocnei:	180.000 „
Caras Severinului:	490.000 „
Mureș-Turda:	65.000 „
Târnava-mare:	145.000 „
Satmarului:	352.000 „
Sibifului:	405.000 „
Selagiului:	665.000 „
Solnoc-Dobăca:	260.000 „
Timișului:	1.633.000 „
Torontalului:	5.750.000 „
Turda-Arieș:	2.000 „

NOUȚĂȚI

Arad, 13 Noembrie 1899.

Alegeri pentru congres în arhidieceasă. Colegiul electoral din cercul Sibifului a ales Joia trecută pe ilustr. Sa dl Dr. Ilarion Pușcariu, vicar și archimandrit, de deputat clerical la congresul național-bisericesc. Au fost de față 60 preoți alegători sub conducerea comisariului cons. Zaharie Boiu.

Alegere de notar. Sâmbăta trecută (11 Noembrie n.) s'a făcut alegerea de notar în comuna Nădab sub conducerea fi-solgăbirului Csukay. Au fost trei candidați, dintre cari s'a ales cu mare majoritate de voturi dl Sigismund Budai, până acum notar în Cinteiu.

Un savant străin despre spitalele României. Zilele trebite profesorul dela universitatea din Viena, Dr. Schanta, fiind chemat la București pentru o consulțăiune asupra boalei dnei T. Ionescu, a vizitat cu acest prilegiu și spitalele din capitala României. Savantul profesor a rămas încântat de aceste spitale. În special despre institutul de anatomie și bacterologie a zis, că n'are păreche în lume.

Funcționarii moderni. O consternație de tot penibilă a produs în întreg comitatul Torontalului desvélirile ce școala ungurească „Torontali Közlöny” le-a făcut de curând despre manevrările în oficiu ale procurorului Góth Ferencz, fost mai înainte la Beccherecul-mare, ear acum în aceeași funcțiune la Timișoara, și ale judeului de instrucție Ilniczky Mihály din Beccherec. În urma acestor desvéliri, amândoi acești vrednici oficianți ai justiției maghiare sunt dați pe mâna tribunalului criminal din Beccherecul-mare, acuși fiind pentru falsificarea de acte publice. Eată anume ce spune numita foaie: Numitul jude de instrucție și procurorul, deși folosiau bilet gratuit în călătoriile lor pe calea ferată, ei totdeauna își socotiau în contă spesele de drum, ba își atestau reciproc, că au plătit regulat prețul biletului. Aceste abuzuri, ce ei le-au săvîrșit în curs de mai multă ani în paguba statului, se urcă la mai multe sute de floreni. Acusa aceasta s'a făcut într'un rînd și la ministrul de justiție, dar' afacerea a rămas moartă. Acum însă împotriva judeului instructor Ilniczky se mai aduce și o altă acuză; anume: cu ocazia regulării unui domeniului al statului dela Ittebe, judele a promis mai multe avansuri, despre cari nu și-a dat socoteala în regulă nici odată. Se așteaptă acum cu mult în teres rezultatul afacerii.

Ticăloșie ovreească. Un cas de ne mai pomenit scandal s'a descoperit zilele acestea în capitala ungară, care arată în deplină lumină „roadele naționale”, ce rezultă din alături „națiunii” cu sângele jidovec. Într'o casă din strada Kazinczy în Pesta poliția a deținut Sâmbăta trecută o bandă de jidani, cari făceau negoț prin cumpărarea și vinderea de fete și femei. Unui din ei e un perciunat venit din Gașița, anume Bahr Salamon, cel mai isteț din banda întreagă, care avea locuință stabilă în numita stradă a capitalei. Prin cuvinte frumoase și flegidului anăgian fete de Ungur și le transportau în străinătate, unde se prăpădau în cele mai cumplite desfrânări. Cuibul principal al acestei bande ticăloase era în Galata (un suburbiu al Constantinopolului) și de acolo se trimiteau agenți în toate țările din Europa, ca să recruteze câte de fete sărace și nevinovate, spre a le duce în țările din Orient. An de an însoțirea aceasta jidovească făcea profit enorm prin acest negoț de femei. Perciunatul galițian Bahr foarte adeseori câte 4-5 săptămâni petrecea în fiecare an la locuința sa din Pesta, unde purta agendele „negostoriei” sale și apoi fără veste disparea earăși și pleca la Constantinopol. Într'un rînd a eastă bestie jidovească și a vîndut pe însăși soția sa, care e o femeie frumoasă și pentru care a primit o sumă considerabilă de bani. Pe lângă tovarășii sei ovrei Brodeg Adolf și Porter Ignacz, — Bahr mai avea de ajutor principal în purtarea negostoriei și pe o fată la extreă coruptă, anume Apfel Irma, care asemenea locuia în casa închiriată de Bahr în Pesta. Aceasta mai ales înșela la sine pe fetele nevinovate, cărora le promitea bani și viitor „strălucit”. Le ținea la sine, până când Bahr comanda din Constantinopol transport nou de victime, pe cari apoi le vindea în capitala turcească cu prețuri mari. Poliția din Pesta aflase facă de multă vreme despre această oribilă ticăloșie ovreească, dar n'a putut până acum s'o descopere. Dacă întâmplarea resbunătoare n'ar fi intervenit, banda basuală și ar fi urmat „negoțul” și mai departe. S'a întâmplat însă, că jidanul Bahr s'a certat Vineria trecută cu Apfel Irma, care, în resbuzarea sa, a alergat la poliție și a descoperit toate manevrările bandeii. Bahr a fost prins Sâmbăta dimineașta împreună cu alți tovarășii ai sei. Acum poliția caută să dea de urma altor soți și agenți ai lui Bahr, care însuși a declarat, că are el „mai mulți tovarășii tot atât de păcătoși ca și dînsul”, se înțelege toți jidani.

Nu-i așa, că știu Ungurii să'si aleagă amicii și frații?!

Biserica în flacări. Din Varviz i-se scrie „Gazetei”, că în 7 Noembrie n. c., ziua de S. Dumitru, în comuna Varviz din protopopiatul Giurgului (Arhidieceasa de Alba-Iulia și Făgăraș) pe la oarele 3 după ameză, nimeni nu poate să știe cum și din ce causă, biserica a luat foc; biserica era din lemn, avînd în 2 tunuri 2 clopote. Era tare bine și bogat provăzură cu de toate, avea o pictură rară. În timp de 2 oare biserica a fost mistuită cu d'ăvîvîșire. Nimeni nu a putut scoate din biserica nimic, au ars toate ornatele și odăjdile preoțești, clopotele s'au topit. Era o spaimă ne mai pomenită. A alergat poporul latru ajutor, dar nu a putut ajuta nimica. Biserica a ars până în fundament. Acum bieții poporeni, în număr de peste 500 familii, au rămas fără biserică. Paguba încă nu e constatată. Edificiul a fost asigurat în 2000 fl., cele diulantru însă nu au fost asigurate.

Distincțiunii. M. S. Regele Carol a conferit medalia „Bene-Merenti” clasa I dilor: Dr. G. Marinescu, profesor la facultatea de medicină din București, pentru scrierile și lucrările sale științifice, și Al. Ștefulescu pentru scrierile sale istorice și arheologice.

Biserica română din Viena. „Patria” din Cernăuți scrie: „Comitetul dirigent a urgentat la consistoriul nostru deciziunea asupra detției sale euno. etc. Causa a început a eși din stagnarea, în care intrase. Consistoriul își prepară deja informațiile pentru a pute lua o hotărîre. Dăunazi a cerut lista fa-miliilor române din Viena. Înceț, dar' totuși treaba merge înainte. Să dea D-zău un rezultat bun, căci necesitatea unei biserici române la Viena e mare.”

Cărți și reviste oprite. Ministrul unguresc de finanțe a oprit a intra pe teritoriul statului ungar broșura: „Însemnătatea zilei de 3/15 Maiu 1848” de M. Străjan din Craiova. De asemenea a oprit intrarea ziarului german „Deutsche Zeitung” din München.

Deschiderea primei școale de ziaristi. Se știe că în Paris s'a decis înființarea unei școale pentru ziaristi. Școala aceasta s'a deschis Joi, 9 Noembrie n. Cea dintăiu prelegere a ținut-o vestitul criminalist Tarde, profesor universitar. Sala a fost plină de public, între care și un mare număr de dame. Numărul ziaristilor înscriși până acum se urcă la o sută. În timpul proxim vor prelege Fouquier și Cornéy, amândoi mari învățați și vestiți ziaristi.

D'ale războiului în Africa. Dăm, precum u m'ază, câteva nume, care obvin în rapoartele despre rebelul ang o transvaalic, împreună cu felul, cum trebuie pronunțate:

- Mafeking — Mofekin
- Vryburg — Freatö h
- Boemfontein — Blumfontein
- Volkrust — Folkvöst
- Van Reenen — Fan Rechen
- Elandsblaagte — Elandsblakte
- Pietermaritzburg — Pitermacrițbörh
- Greytown — Greetaun
- Buller — Böller
- White — (h) Vait
- Yule — Djül
- Baden-Powel — Bedin-Paul
- Kimberley — Kemberlee
- Newcastl — Nyucansl
- Glencoe — Glenkoo
- Dundee — Döndi
- Lady-smith — Ledismis
- Harrismith — Herrismis
- Modders-Brindge — Moders-Bridj.

În cancelaria domnului Petru Truția, avocat în Arad se primește un Candidat de avocat român. Condițiuni favorabile.

ULTIME ȘTIRI

Alegerile pentru congres. În cercul mirean al Oradei-mari s'a ales dl N. Zigre. În cel al Tinței dl Roxin, care abia doar de origine se mai ține Român, căci încolo ea slujbaş maghiar, prin nimic n'a dovedit că se interesează cătuși de puțin, ear de facut earăși nu știe nimeni să fi făcut ceva pentru cauzele bisericeii și școalei române. Alegerea lui nici nu se datorește decât faptului, că este unchiu al protopopului Roxin și bun prieten cu dl Zigre, ear mai pre sus de toate — solgăbiru. La tot casul, este o rușine că s'a ales această ilustritate necunoscută în locul dlui Dr. Florian Duma, barbat încercat și plin de merite pentru cauza bisericeii și școalei române.

ECONOMIE.

Grăno.

Prețurile de la 10 Noembrie.

	Arad:	B. Pesta
Grâu Aprilie fl.	7.—7.40 fl.	8.04—8.14
Septembrie „	„	8.10—8.16
Cucuruz Maiu	5.—5.20 „	4.90—4.96
nou	„	5.14—5.15
Orz vechiu „	„	5.65—6.60
„ nou „	5.60—5.70 „	6.—6.10
Secară Apr.	5.60—5.80 „	6.50—6.57
„ vechiu „	„	6.20—6.45
Ovăs Apr.	4.40—4.50 „	5.10—5.16
„ Oct.	—	4.90—5.28

Editor: Aurel Popovici Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

Din „Biblioteca Teatrală” au apărut până acum următoarele broșuri:

Nr. 1. „Soare cu ploaie”, comedie într'un act de Iosif Vulcan: 20 cr. Nr. 2 „Idil la țară”, comedie într'un act, localisată de Maria Baiulescu după Jun și Flerx: 20 cr. Nr. 3 „Biletul de tramvai”, comedie într'un act de Gr. Mărunțeanu: 15 cr. Nr. 4. „Un om buclucăș”, comedie într'un act localisată de Maria Baiulescu, după M. Michel și Labiche 20 cr. Nr. 5. „Trei doctori”, comedie într'un act localisată din l. germană de Virginia A. Vlaicu: 20 cr. Nr. 6. „Pălăria ciornicariului”, comedie într'un act, de Mdm. Emile de Girardin, localisată de A. G. N.: 25 cr. Nr. 7. „Unde dai și unde creapă”, comedie în 2 acte de Alexandru Cosmar, localisată de Iuliu Popescu 25 cr.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune”, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina”. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărora societăți pe acții. Costă 1 fl. 50.

Gramatica Română pentru învățământul primar, partea I. de Ioan Petran, profesor siminarial (apărută în Arad, 1898 prețul 15 cr.) e aprobată de Ven. Consistor din Arad. Venitul curat al acestei cărți didactice este destinat pentru înființarea unui fond, din care să se premieze învățătorii noștri, cari se vor distinge pe terenul învățământului și, deosebi, în propunerea limbii materne. Se poate comanda și dela adm. „Tribunei Poporului.”

Un comentariu la § 96 al „Statutului organic bisericesc gr.-or. rom.” după 30 de ani, de I. cav. de Pușcariu. Brașov, 1899. Tipografia Ciurcu et. comp. O broșură în format mare cu un text de 39 pagini. Prețul 1 coroană. Se poate comanda și dela Librăria numitei tipografii.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român”, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului” în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipariu frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Materialul, împărțit în numeroase capitule mici, cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului. Ori-ce daraveră, pe care poporul le are aproape zilnic atât cu direcțiile administrative, cât și cu judecătorile din patrie, cărturarul din popor le află în cartea aceasta toate la un loc, bine lămurite și spuse în limbă populară și înțeleasă de toți.

Prețul acestei cărți folositoare și voluminoase este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la autor în M.-Pécska, cât și la administrațiunea „Tribunei Poporului”.

Ni-au sosit la redacție următoarele calendare pe anul 1900:

— „Almanahul învățătorului român” (Anul II), de Iosif Velcean, învățător. A apărut și se poate comanda la „Tipografia” în Sibiu și la autorul în Reșița pentru prețul de 1 fl.

— „Calendarul nou” pe anul visect 1900 (anul I). A apărut și se poate comanda la tipografia Ciurcu în Brașov cu prețul de 30 cr.

— „Calendarul” pe anul dela Christos 1930 (anul XXI). A apărut și se poate comanda la tipografia diecesană din Arad. Prețul 30 cr.

Nouă carte de școală. A apărut tocmai zilele acestea „Geografia pentru școlile populare”, întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă (pentru clasele III și IV), de Vasile Goldiș, profesor gimnazial, în editura Librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul: 35 cr.

Acest nou manual de geografie al dlui profesor Goldiș, în forma cum se prezintă, este cât se poate de potrivit pentru cele două clase (III și IV) ale școlii populare. Împărțirea practică a capitolelor, urmate, fiecare deosebi, de „Observări metodice”; textul, expus într'un limbajiu ușor, și cu mai multe ilustrațiuni; intercalarea în text a hartelor pentru fiecare din cele cinci ținuturi mari ale Ungariei, — sunt toate calități alese, prin care manualul dlui Goldiș se recomandă foarte mult tuturor învățătorilor dela școlile noastre populare.

„Economia Națională”, revistă economică, statistică și financiară apare lunar în București sub direcția dlui P. S. Aurelian. Anul XXIII. Nr. 8 (din August 1899) are următorul sumar: Ideea de justiție în relațiunile sociale, de A. D. Damianoff. Bibliografia cestianei Orientului, de St. Orășanu. Făinurile noastre la expoziția de făinuri dela Rotterdam (Olanda), de V. S. Moga. Știri economice de V. S. Moga. Bibliografii. Anunțuri.

O pagină din istoria Bucovinei din 1818—50, dimpreună cu niște „Notițe despre familia Hurmuzachi”, ca răspuns la articolele din ziarul „Patria” din Cernăuți anul III. Nr. 304 și 305, în chestiunea biografiilor bucovinene din Enciclopedia Română din Sibiu, de Dr. I. G. Sbiera Cernăuț, 1899.

„Familia”, cea mai veche revistă românească din Ungaria și Transilvania pe care dl Iosif Vulcan o redigiează cu atâta grijă, în numărul său de ieri, lângă alte lucruri interesante, aduce pe trelul reușit și o biografie a dlui D. P. Barcianu, modestul dar bărbatul literă și știință vrednic de stima și admirația tuturor Românilor. Ne asociem de tot sufletul la omagiile ce „Familia” face excelentului nostru amic.

AVIS. P. T. domni învățătorilor colegi. La multele întrebări ce mi se făceau cu onoare vin a răspunde, că deși am tratat în statul de pensiuine, dar lucrul mai departe pe terenul literar-didactic, pentru noul an școlar 1899/1900 pot scrie cu manualele mele didactice — scrise cu multă îngrijire — într'o limbă ușoară metodă practică și amăsurat gradului de înțelegere a tinerimii noastre din școlile populare, ca așa carte să le fie dragă. Las să urmeze aci întreaga serie: 1. Micul abecedar 18 tabele de părete 3 fl. 60 cr. 2. Micul abecedar P. I. ediția IX. pentru I. an 20 cr. 3. Micul abecedar P. I. ediția V. pentru II. an 20 cr. 4. Micul abecedar P. III. ediția V. pentru III. și IV. an. 30 cr. 5. Exerciții intuitive ediția III. pentru învățători 30 cr. 6. Metodul de procedere, la Abecedar, p. Inv. 40 cr. 7. Limba română (gramatică) 30 cr. 8. Economia, ediția VI. (clasa IV., V., VI.) 20 cr. 9. Socoata P. I. ediția IV. 20 cr. 10. P. II. ediția II. 20 cr. 11. Tabelele, măsurile și anii ediția III. 6 cr. 12. Isoria naturală, ediția VI. 20 cr. 13. Geografia P. I. ediția IV. (clasa III. și IV.) 20 cr. 14. Istoria Ungariei ediția II. (clasa IV. și V.) 20 cr. 15. Istoria Univers., (clasa VI.) 20 cr. 16. Abecedar german-român 20 cr. 17. Istoria R. L. 30 cr. 18. Micul gratulant 30 cr. 19. Cântările Vitelemului 10 cr. 20. Învățături despre banii noi. 2 cr. Cu stimă colegială Ioan Trducescu. (Com. Temes) posta B.-Lipp.

A apărut în tipografia
noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului”

sub numirea

„AMICUL POPORULUI”

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român”

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor, care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului”

Calendarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calendar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului”.

La comande mai mari de 10 exemplare
dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului”.